

FLUITJE VAN EEN CENT

(PETER IS JARIG)

Damestoneel

door

S. SEVENSTER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FLUITJE VAN EEN CENT - PETER IS JARIG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **S. SEVENSTER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frédérique - vrouw des huizes, echtgenoot van Peter.

Annabel - eerste ex-vrouw van Peter.

Bouwien - tweede ex-vrouw van Peter.

Carolien - derde ex-vrouw van Peter.

Dieuwke - vierde ex-vrouw van Peter.

Dolores - dochter van Peter en Dieuwke.

Peter - verschijnt alleen op scherm. (kan heel goed eerder opgenomen zijn) en achterwaarts gezeten in een rolstoel, zonder tekst, dus daar kan een levensgrote pop dienen.

Medewerkers party-service (maaltijdverzorgingsbedrijf) zonder tekst.

DECOR:

Modern en ruim kamerinterieur, aan de wand een hele grote bruidsfoto. In een hoek een kamerscherm. Tafel gedekt voor diner staat aan de zijkant. Breedbeeld-t.v., evt. Uitschuifbaar Spiegel.

FREDERIQUE: *(Keurig geklede dame verwacht visite. Ze verschikt een bloemetje, kijkt in de spiegel, bekijkt zichzelf goedkeurend)* Een echte dame. De kapper heeft er wat moois van gemaakt. Je zou echt niet zeggen dat ik volgende week zestig wordt. Rimpels heb ik ook nog niet echt veel. En nog nooit wat aan laten doen. Nee Frederiekje, je kan nog wel meedoen. *(ze loopt zelfbewust naar het dressoir en neemt 4 uitnodigingskaarten uit de la. Leest voor:)* Lieve Annabel, zoals je ongetwijfeld zult weten wordt 'onze' Peter dit jaar vijfenzestig. Omdat ik weet dat hij heel erg op jou gesteld was, en nog steeds is eigenlijk, dat weet ik heel zeker, nodig ik jou uit voor zijn verjaardagsdineetje. Kom maar gewoon. Doe gewoon. Het zal hem veel goed doen en jou waarschijnlijk ook. Daar zal ik persoonlijk mijn best voor doen. Wees gewoon op je gemak en alles zal rech kom. Het dineetje begint om zeven uur, maar je bent welkom vanaf 6 uur. Ik heb alleen één verzoek: Kom in de kleding waarin hij jou het liefste zag. Hartelijke groet, Frédérique. *(Frédérique glimlacht, grinnikt waarbij de lieve blije glimlach langzaam verandert in een pijnlijke grimas. Een traan welt. De bel gaat zachtjes. Frederique slikt, vermant zich, recht haar rug. Kijkt naar de kaarten in haar hand en leest alleen de namen)*

Lieve Bouwien, zoals je ongetwijfeld zult weten wordt onze Peter dit jaar vijfenzestig jaar...

Lieve Carolien, zoals je ongetwijfeld zult weten wordt...

Lieve Dieuwke, zoals je ongetwijfeld zult...

Lieve Dolores zoals je...

(De bel gaat luider. Ze zucht en duwt de kaarten in de la, klapt de la dicht en gaat midden af. Nu horen we het bekende wijsje uit de zestiger jaren: Peter, Peter zie je niet, dat ik ziek ben van verdriet. Peter ik ben verliefd. Peter zit in de hoogste klas, ik wou dat ik zo ver al was ... Blauwe ogen en blond haar, knap en sterk en achttien jaar...enz. Frederique komt op met Annabel. muziek wordt zachter en zachter)

ANNABEL: *(Heeft weekendtas bij zich. Ze ziet er 'gewoon' uit, ietwat slobberig, oversized, tricot donkerblauw, is fors gebouwd, neemt grote stappen. Kijkt om zich heen)* Waar is hij?

FREDERIQUE: In zijn kamer. Hij komt straks. Als het eten begint.

ANNABEL: *(Annabelle ontspant wat, zet tas neer, kijkt om zich heen voor een gemakkelijke stoel)* Mag ik hier zitten?

FREDERIQUE: Natuurlijk, je bent de eerste. Zoek de plek die jou goedddunkt.

ANNABEL: He, he... *(gaat zitten, kijkt nieuwsgierig en argwanend om zich heen, niet op haar gemak. Haalt sigaretten uit zak van haar*

jasje of vest. Zal er eentje opsteken, bedenkt dan dat ze eigenlijk moet vragen) Mag ik hier roken?

FREDERIQUE: Wat vervelend nou. Van mij mag je, maar Peter kan niet meer zo goed de rook verdragen. Wij hebben daarom constant een luchtreiniger aanstaan. In alle vertrekken.

ANNABEL: Dat ken ik helemaal niet van hem. Hij heeft mij het roken geleerd. Door hem ben ik verslaafd geraakt. Ik kan niet meer stoppen. Echt niet. (*wacht even*) Dus hij rookt zelf niet meer?

FREDERIQUE: Nee, gestopt.

ANNABEL: Heb jij hem zover gekregen... of wat...?

FREDERIQUE: Wil je die tas ook kwijt? Wat zit er in.

ANNABEL: Mijn verkleedkleden.

FREDERIQUE: O, ja natuurlijk. Ik denk dat je ze maar beter even in een zijkamertje kan zetten. Wil je dat doen? (*Annabel zuchtend overeind*) Zet ze maar even door die deur en dan eerste deur rechts.

ANNABEL: Is hij daar niet. Kom ik hem niet tegen?

FREDERIQUE: Nee, hij kan niet.. (*herstelt snel*) Hij komt niet voordat ik hem roep. Bovendien neemt hij altijd de lift en dat hoor je.

ANNABEL: De lift. Ja, jullie zijn rijk he? (*FREDERIQUE maakt gebaar van: Och wat is rijk*) Dat zie je aan alles. Echt geslaagd in het leven.

FREDERIQUE: Als je alleen geld bedoelt...?

ANNABEL: Geld, natuurlijk geld. 't Is een stikduur huis. Een villa en de hele inrichting daarvan, duur.

FREDERIQUE: Ik ben binnenhuisarchitecte.

ANNABEL: Jij?!

FREDERIQUE: Ja. Niet gedacht?

ANNABEL: Nee. Jij was altijd... nou ik weet niet, jij was er gewoon n... je was zo gewoon.

FREDERIQUE: Ik was er wel. (*zacht*)

ANNABEL: Ja natuurlijk, je was er wel, maar je zei nooit wat. Je viel gewoon niet op. Je was zo...onopvallend dat we je niet eens gepest hebben. Toch? Hebben we je ooit gepest? (*FREDERIQUE schudt haar hoofd*) Nee, dacht ik wel, daarvoor was je zelfs de moeite niet waard. (*beseft opeens wat ze zegt*) O, sorry, zo bedoelde ik het niet.

FREDERIQUE: Geeft niet. Ik weet wat je bedoeld.

ANNABEL: Dat Peter uiteindelijk ook nog met jou is getrouwd. Onbegrijpelijk. Wat zag hij nou in jou? (*FREDERIQUE maakt gebaar van niet begrijpen, Annabel kijkt weer om zich heen*) Of had jij al dit geld?

FREDERIQUE: Ik had een goed lopend bedrijf.

ANNABEL: Is dit allemaal van jou?

FREDERIQUE: Het meeste wel ja. Het huis in elk geval.

ANNABEL: Ja, geld spreekt hem natuurlijk aan. Altijd zo geweest. Hij strooide er mee. Nog zo? (*FREDERIQUE knikt*) Bedoel je dat....? Nou ja, eerst even tas wegzetten. (*gaat rechts af. FREDERIQUE legt hand op borstbeen en zucht, bel gaat weer, ze haalt diep adem gaat midden af. Het liedje over 'Peter' klinkt weer luider. Stemmen uit de hal, FREDERIQUE komt op met Bouwien, die ook een koffertje bij zich heeft. Liedje verstomd*)

BOUWIEN: (*spontaan mens*) Kijk nou! Wat een prachtige kamer! Hij heeft wel ontzettend goed geboerd. Had ik niet gedacht toen. Kon me niet schelen ook. Wij leefden van de liefde. Mens, mens, wat waren wij verliefd. We hebben wat afgewipt, onvoorstelbaar. Ik moest me af en toe met uierzelf insmeren, van onderen, zo rauw werd mijn huid er van. Ha, ha, zeg ik dat niet keurig?! Ik kan het nog steeds niet over mijn lippen krijgen dat woord. Kut. Jij wel? Dat was toen toch een verschrikkelijk ordinair woord? Dat nam je niet in de mond. Dat mocht niet. Als het op een schutting stond geschreven, draaide je je hoofd al om. Toch? Jij ook toch? (*FREDERIQUE knikt*) Zeg jij het nu wel eens dan? (*FREDERIQUE knikt van nee*) Nee, zie je wel, ik ook niet. Kut, dat hoort niet. Tjeeemie nou zeg ik het al weer. Ik heb het al twee keer gezegd en ben nog maar net binnen. Ik hoop van harte dat ik het niet per ongeluk straks nog eens zeg als Peter erbij is. Ik zou me doodschamen. Is hij er nog niet, by the way?

FREDERIQUE: Hij komt strakjes, als ik hem roep, niet eerder.

BOUWIEN: Ah, jij hebt zelf de regie! Wat goed van je. Kijk dat had ik ook moeten doen. Zelf de touwtjes in handen nemen. Maar dat kon ik niet. Ik was veel te verliefd. Ik deed alles wat hij wou. Echt alles. Soms, echt waar, schaam ik me daar nu wel eens een beetje over. Heb jij dat ook? (*FREDERIQUE draait zich van Bouwien af, die dat niet eens merkt*) En toch was het fijn. Die tijd. Ik had gewonnen van Annabel Lellebel en was daar zeer trots op. Ik was nog maagd weet je dat? Ik had mezelf gewoon voor hem bewaard. M a a g d.

FREDERIQUE: Hij houdt van ontmaagden.

BOUWIEN: Ja. Carolien, na mij kwam Carolien, dat weet je hè, nou daar weet ik van dat zij ook... consequent heeft gewacht en gehoopt en...dat is haar gelukt ook nog verdomme. Ze was mijn hartsvriendin. Op de ULO waren we allebei even smoor op Peter. En toen ik hem uiteindelijk kreeg na die Lellebel, zei ze dat het bij haar over was en ik geloofde haar ook nog. Ik vond het zo geweldig van haar dat ze mij Peter gunde. Maar dat was niet zo. Ze loog. Als

ze kwam deed ze alsof ze voor mij kwam, wij gingen dan samen leuke dingen doen. Stadten en zo en lachen. Maar als ik naar m'n werk was, kwam ze ook. Zij heeft Peter op een gemene achterbakse manier van mij afgepikt. Weer een maagd minder. Dat heb ik haar wel kwalijk genomen. Komt zij ook?

FREDERIQUE: Ja. Al zijn exsen. Leek mij een leuke verrassing voor hem op zijn vijfenzestigste verjaardag.

BOUWIEN: Nou vet cool hoor. Hoe bedenk je het. Je hebt toch meer in je hoofd dan ik altijd gedacht heb. Weet je dat ik jou op de ULO eigenlijk nooit zag zitten? Je had ook helemaal nog geen borstjes of zo. Echt heel erg achterlijk. Maar uiteindelijk heb je van ons allemaal gewonnen. Van alle meiden uit de klas. En vertel eens eerlijk, was jij toen...je moet al wel veertig geweest zijn, ook nog maagd?

FREDERIQUE: Ja.

BOUWIEN: *(lacht)* Je meent het! Zo oud en dan nog nooit gen...wipt. Hoe is het mogelijk! *(de beide vrouwen kijken elkaar onderzoekend aan)* Nee, Frederique, dat kun je niet menen...ik geloof het niet.

FREDERIQUE: Dan geloof je het maar niet.

BOUWIEN: Je bent zo'n mooie vrouw geworden. De mooiste van ons allemaal. Nooit een vent gehad voor 'onze' Peter?

FREDERIQUE: Nee, eerlijk niet. Ik kon het gewoon niet met een andere man. Wel eens verkering gehad, maar als hij dat wilde, haakte ik af.

BOUWIEN: Jij moest ook zo nodig door Peter ontmaagd worden.

FREDERIQUE: Blijkbaar.

BOUWIEN: En beviel het?

FREDERIQUE: Zeer.

BOUWIEN: Je hebt het ook lang met hem uitgehouden. Het langst van ons allemaal. Hoe kan dat eigenlijk. Jij was verreweg de sloomste. Of sloom, nee meer stil. Achterbaks eigenlijk. Je hebt gewoon stilletjes als een slang zitten loeren tot jij de kans kreeg om hem te pakken.

FREDERIQUE: Hij heeft mij gepakt.

BOUWIEN: Maar natuurlijk, vertel mij wat. Maar je hebt het wel toegelaten en je maakt mij niet wijs, dat je niet eerst hebt zitten lonken. Nou? Vooruit vertel op. Je hoeft je niet te schamen of zo, want zo werkt dat nu eenmaal.

FREDERIQUE: Ja dat zal wel.

BOUWIEN: De vermoorde onschuld. Mens, je bent zestig, doe even gewoon ja. Een vrouw is per definitie een hoer.

FREDERIQUE: *(verschrikt)* Bouwien, hou op!

BOUWIEN: Kunnen jou tere oortjes daar niet tegen. Stel je aan zeg. Of ben jij zo goed in bed dat hij niet weer een ander hoeft. . *(Annabel op van rechts, zij heeft het laatste gehoord)* Dat geloof ik niet, eigenlijk

ANNABEL: Hij heeft haar voor het geld getrouwd. Zo duidelijk als wat. Niks mis mee hoor. Zij moest hem ook zo nodig na ons allemaal nog eens hebben. Ze heeft hem gekocht. Nou ja, ook een methode. Maar met mij ging hij het eerst! Dag Bouwien, hoe gaat het?

BOUWIEN: Hé Lel.. Annabel! Was jij hier al. Wat zie je er goed uit! *(is niet zo)* Ook zo'n trek in... een etentje? *(Bel gaat opnieuw. FREDERIQUE midden achter af)*

ANNABEL: Nou geef me eerst maar een borrel. Als ik jou zie wordt ik drankzuchtig.

BOUWIEN: Ik ben hier niet de gastvrouw.

ANNABEL: O verrek, nee zeg. Ik besepte zo gauw niet dat jij ook een afdankertje was. *(loopt naar het buffet, waar flessen en glazen klaar staan. Ze giet zichzelf een glas in. Ruikt en proeft. Bevalt haar goed. Bouwien staat te kijken)* Ook een? 't Is wel een goeie. Côte de Rhône 1984. *(ze giet nog een glas vol en geeft dat aan Bouwien)*

BOUWIEN: Negentienvierentachtig. Nee, dank je. Toen zijn zij getrouwd. *(wijst op bruidsfoto)*

ANNABEL: Dat heb je goed bijgehouden.

BOUWIEN: Altijd gedacht... gehoopt dat hij bij mij terug zou komen. Van mij hield hij het meest.

ANNABEL: Bij jou? Waarom bij jou, ik was de eerste.

BOUWIEN: Bij jou zou hij nooit terugkomen. Jij was gewoon zijn grootste misser. Zei hij ook voluit.

ANNABEL: Heeft hij dat gezegd? *(Bouwien knikt terwijl ze nipt)* Dat geloof ik niet. Dat maak jij ervan. Peter is altijd eerlijk geweest.

BOUWIEN: Daarom zei hij het ook.

ANNABEL: Dat maak jij ervan vals kreng. *(smijt de inhoud van haar glas tegen Bouwien aan)*

BOUWIEN: Zeg hou op, zeg! Wat mankeert jou? Ben je niet goed meer bij je hoofd? Wie doet nou zoiets?! *(zoekt een doekje en begint te vege)*

ANNABEL: Sorry. Was niet met opzet.

BOUWIEN: Dat was het wel. Je mikte gewoon gericht! Idioot!

ANNABEL: *(dreigend)* Pas op wat je zegt he, ik ben geen idioot! Ik heb een spierziekte en heb af en toe onwillekeurige bewegingen, waar ik niets aan kan doen.

BOUWIEN: Maak dat de kat maar wijs. *(nog kwaad)* De volgende keer dat jij een onwillekeurige beweging maakt mijn kant op, maak ik hem ook.

ANNABEL: Tut, tut wind je niet op over een spatje wijn. Je krijgt het er zo weer uit met wat azijn. En daar heb jij genoeg van.

BOUWIEN: Je kan het nog steeds niet hebben, zelfs na veertig jaar niet, dat hij voor mij koos.

ANNABEL: Ga de boom in.

BOUWIEN: Zie je wel, daar ben je nog steeds boos over. Mijn overwinning.

ANNABEL: Ik zou het nu niet meer doen.

BOUWIEN: Wat niet.

ANNABEL: Trouwen natuurlijk.

BOUWIEN: God nee zeg, ik ook niet.

ANNABEL: Wat een gedoe. Nou ja, de bruiloft was natuurlijk wel prachtig. Wat een dag! Jullie waren er allemaal. Alle meisjes uit onze klas. En jaloers...heerlijk.

BOUWIEN: Jij trouwde met een dikke buik. In het roze! Je was net zo'n dikke vette glimmende theemuts.

ANNABEL: Maar natuurlijk, wit kon toen niet.

BOUWIEN: Maar je was in verwachting, dat hoorde toen ook niet.

ANNABEL: Het was ook niet zo.

BOUWIEN: Pardon?

ANNABEL: Doe niet zo onnozel. Denk je echt dat hij met mij zou trouwen als ik niet in verwachting zou zijn.

BOUWIEN: Maar.. maar was je het dan niet? Wat zeg je nou toch.

ANNABEL: Ik zeg alleen maar dat... Hij was in die tijd al verkikkerd op jou. Ik moest snel wat bedenken. En de normen en waarden waren in die tijd zodanig dat als je een meisje zwanger had gemaakt, je haar moest trouwen.

BOUWIEN: Waarom begrijp ik je niet.

ANNABEL: Omdat je zo'n sukkelin ben. Heb jij ooit een kind gezien, later?

BOUWIEN: Bij jou niet, nee. Maar ik dacht dat je...je...een miskraam, toch?

ANNABEL: Een miskraam, ja.

BOUWIEN: Nou dan.

ANNABEL: Een miskraam van een kussen.

BOUWIEN: Een... kussen...

ANNABEL: Kussentje...

BOUWIEN: Een kussentje...? (*FREDERIQUE en CAROLIEN op midden achter. Carolien heeft ook tas bij zich*) Wisten jullie dat Annabel bevallen is van een kussentje?!

FREDERIQUE: Een kussentje? Heb je het bij je?

CAROLIEN: Een vetkussen natuurlijk. Heb je liposuctie laten doen Annabel? (*terwijl ze een hand geeft en gemaakt lievig spreekt*) Daar is niet veel van te zien.

BOUWIEN: Nee, toen ze trouwde was ze niet in verwachting, maar had ze een kussen onder de jurk gestopt. Een kindkussentje!

CAROLIEN: Dag Bouwien. Alles goed? (*geeft haar een hand*) Ik hoop van niet.

FREDERIQUE: O, dat is wel leuk. Een kindkussentje. Daar kan ik wel wat mee.

ANNABEL: Wat kun je daar nou mee dan?

FREDERIQUE: Dat kan wat nieuws worden voor in je interieur. Mensen willen geen eigen kinderen meer, veel te lastig, duur ook met al die crèches en kinderopvangmogelijkheden, om van adoptiekinderen maar te zwijgen. Die willen toch altijd weer terug naar de eigen wortels. Ondankbaar volk. En buitenkinderen, die door je raam naar binnen loeren zijn er ook al genoeg. Nee een kindkussentje hier en een kindkussentje daar, dat wordt het helemaal. Bedankt!

ANNABEL: Ik heb het bedacht. Ik wil er potent op hebben.

CAROLIEN: Patent heet dat. Patent is wat anders.

BOUWIEN: Ja, dat is Peter! (*de vrouwen schieten allemaal stevig in de lach. Bouwien tegen Annabel*) Jij krijgt er geen patent op, want het is een eeuwenoud vrouwenfoefje, het was al bedacht. Ik ben de bedenker van het woord. Kindkussentje. Dus ik krijg een procentje of wat van elke kindkussentje, nietwaar Frederique?

FREDERIQUE: Ik ga ze ontwerpen en als het een hype wordt, krijgen jullie allemaal een kindje van mij.. (*eerst enigszins verbluft, dan lachen de dames allemaal*)

CAROLIEN: Een kind van jou... Ik had toendertijd dolgraag een kind van Peter gewild.

BOUWIEN: (*zacht*) Ik had er bijna een, maar toen.... (*luider*) toen moest jij zonodig mijn geluk verstieren en... toen raakte ik helemaal in de war.

CAROLYN: Zoveel moeite koste het niet om hem van jou af te pikken. Fluitje van een cent.

FRÉDERIQUE: Fluitje...van een cent...?

ALLE DAMES: (*ieder op eigen wijze, terwijl ze de zin 'proeven'*) Fluitje van een cent! (*slappe lach*)

ANNABEL: Maar wel duur betaald! (*hikkend van de lach*)

BOUWIEN: Duurder als de duurste vis, die fluit.. (*gierend van de lach*)

CAROLYN: Kaviaar! (*klapt dubbel van het lachen*) Witte kaviaar..

ANNABEL: Zo zoet als honing. (*opeens ernstig*) Hij is steriel.

ALLE DAMES: Wat??? (*lachen weer, vinden de opmerking zeer komisch*) Die honing?

ANNABEL: O... vertel ik wat nieuws?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto